

inhemska penningemarknaden på billigaste vilkor erhålla desamma, hvar-
efter Riksgäldsfullmäktige ega att på Riksdagens vägnar med ärendet
taga den befattning, som dem vid läns afslutande i öfrigt åligga.

Stockholm den 29 Januari 1867.

A. Cederström.

N:o 32.

*Af Herr Gyllenram, Henrik, angående ett tillägg till 70 § i Kongl.
Förordningen om kommunalstyrelse i stad.*

Genom nådig Kungörelse af den 29 Juni 1866 har Kongl. Maj:t, i öfverens-
stämmelse med Rikets sednast församlade Ständers gjorda underdåniga framställ-
ning i ämnet, funnit skäligt att förändra lydelsen af 70 § i Kongl. Förordningen
den 21 Mars 1862, angående kommunalstyrelse å landet, i så måtto, att kronofogde
eger, vid indrivandet af restskrifna kommunalutskylder, såsom uppördsprovision
jemväl uttaga hos den restskyldige tre procent af det resterande beloppet.

Erfarenheten har visat, att en lika lydande föreskrift eller påföljd är af
nöden för indrivandet af restskrifna utskylder till stadskommun.

Åtskilliga stadskommuner hafva hvar för sig hos Kongl. Maj:t i underdå-
nighet anhållit om fastställelse å sådana stadsfullmäktiges beslut, som stadgat en
viss afgäld, motsvarande stämmoböter för kronoutskylder, för restskrifvet belopp
af påförda stadsutskylder. Men, enär gällande förordning om kommunalstyrelse i
stad icke befättigat denna särskilda ytterligare afgift, har Kongl. Maj:t funnit sig
förhindrad att den sökta fastställelsen meddela.

En viss likgiltighet för fullgörandet af denna utskyld har emellertid be-
klagligen förnummits från åtskilliga städer; och den exekutiva myndigheten har
sett sig hänvisad, att begränsa sina handräckningsåtgärder till de i lag föreskrifna.

Om likväl någon särskild påföljd för den antydda försummelsen vid stads-
utskylders erläggande blir i lagen om kommunalstyrelse i stad inrymd, så är åt-
minstone att förmoda det en bättre ordning härutinnan skall göra sig gällande.

Det är för vinnande af detta mål, som jag vördsamt föreslår,

att Riksdagen för sin del ville besluta följande tillägg till 70 § i Kongl.
Förordningen af den 21 Mars 1862, om kommunalstyrelse i stad:

“Vid indrivande af restskrifna stadsutskylder eger vederbörande exe-
kutor att, såsom uppördsprovision, jemväl uttaga hos den restskyldige
“tre procent af det resterande beloppet,”

och att Riksdagen i underdånig skrifvelse anhåller om Kongl. Maj:ts nådiga fastställelse å det i den antydda syftningen blifvande beslutet. Om remiss till Lag-Utskottet anhålles.

Stockholm den 29 Januari 1867.

H. Gyllenram.

N:o 33.

Af Herr Gyllenram, Henrik, angående beviljande af ett anslag å 1,500 R:dr för vårdande af fornlemningarne i Wisby.

Under den med detta år ingångna statsregleringsperioden hafva Rikets sednast församlade Ständer, uppå Kongl. Maj:ts i dess nådiga Proposition om Statsverkets tillstånd och behof under den 27 Oktober 1865 derom gjorda framställning, beviljat ett anslag af 1,500 R:dr för bevarande af Wisby stads fornlemningar.

Såsom i nämnda, på Kongl. Witterhets-, Historie- och Antiqvitets-akademiens underdåniga utlåtande stödda, nådiga Proposition utförligt är framställt, har af e. o. Arkitekten i Kongl. Öfverintendents-embetet F. G. A. Dahl, på sagda akademis uppdrag och efter noggrann besigtning på stället, en plan blifvit uppgjord för de åtgärder, som ansetts nödvändiga, dels för att i allmänhet frigöra och skydda dessa fornlemningar, dels ock i synnerhet för att förekomma någras bland dem sammanstörtande och totala förstöring.

Men sedan för under innevarande år beräknade del af dessa föreslagna arbeten ofvannämnda anslag tagits i anspråk, skulle hospitals-direktionen i Wisby, som enligt Kongl. Maj:ts nådiga föreskrift den 27 Februari 1863 har, under Kongl. Witterhets-, Historie- och Antiqvitets-akademiens öfverinscende, den närmaste vården om dessa fornlemningar snart blifva i saknad af erforderliga tillgångar för att fortgå på den redan med hospitalets egna små besparade och snart uttömda medel beträdda banan, i hvilket afscende torde såsom verkställt få nämnas stödandet af en del af ringmuren och kyrkoruinen S:t Catharinas förankring m. m. Men flera dylika åtgärder äro för räddandet af storartade minnesmärken inom staden ovedersägligen af nöden.

Det konsthistoriska värdet af dessa minnesmärken, bestående, såsom bekant är, dels i kyrkoruiner, dels i den staden till en större del omslutande, med högre och lägre torn prydda ringmuren, är känt icke allenast inom Sverige, utan har ock ådragit sig utländska konstkännares och vetenskapsmäns största uppmärksamhet.

De